Pregaria.cat

Entrada

LA LLUM DE LA LLÀNTIA

Ha fet un dia magnífic. El vent ha parat a mig matí i el sol brillava com ho sap fer a muntanya en els dies d'hivern. La seva llum arribava als arbres, al camí, a les roques i paisatges com un regal de transparència i brillantor extraordinària. Mentre pujàvem costa amunt un silenci profund anava envaint el nostre cor.

Cap a les cinc arribem a l'ermita, comença el capvespre. Ens anem acomodant en el petit refugi. Preparem el sopar quan ja és negra nit, i molt aviat, esgotats ens fiquem dins els sacs per mirar de dormir ben aviat, perquè demà intentarem fer el cim.

Devien ser tres quarts de deu quan tu entres de puntetes a la capella romànica, fosca, freda, aparentment inhòspita, i encens la llàntia. És la de casa teva, la que t'acompanya en les estones de pregària. Llàntia, guitarra i Bíblia són els tres instruments que acompanyen la trobada amb el Senyor.

Quan encens la llàntia la capella es va il·luminant, i és aleshores quan penses sobre la llum i la foscor. Aquesta llum en mig de la negra nit és important. En cert sentit imprescindible. Va mostrant la realitat que et rodeja, farà possible una lectura i facilitarà la melodia de la guitarra amb la qual et sembla que li cantes a Déu. Però aquesta mateixa llum de llàntia al migdia, a plena muntanya, no serveix per il·luminar, no brilla, és d'una pobresa quasi absoluta.

Li dius al Senyor: "Tu saps que estic vivint una nit fosca. Dubtes de si realment hi ets, sequedat afectiva... La Paraula em rellisca, em sento poc útil i massa fàcilment reacciono a la contra. La meva ermita està ben fosca. Ara sí que valoro la llàntia que has posat a les meves mans. És important, és l'única llum que tinc, i amb ella encara puc llegir –certament amb dificultat– i fins tocar la guitarra per a tu. La petita llum em dóna vida en mig de la nit."

Quines són les petites llums que fan possible el seguiment de Jesús en mig de la foscor de les nostres persones, de la nostra societat i fins de les nostres esglésies?

Jesús Renau